

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 6T/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010152
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Filo
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120010152.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudcom JUDr. Marekom Filom, v trestnej veci obžalovaného V. G. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 23.03.2021

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

V. G., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom Y., A.. A. 6002/3, t.č.
v ÚVTOS Leopoldov

sa uznáva za vinného, že

dňa 05.02.2018 v čase približne medzi 20:00 hod. až 21:10 hod. v meste Y. na E. ulici č. XX na 3. poschodí v byte č. 8 po predchádzajúcej hádke dvakrát bodol kuchynským nožom minimálnej šírky 2 cm násilím strednej až vysokej intenzity svoju družku - poškodenú E. G. do ľavej bočnej strany hrudníka v oblasti 4. až 5. medzirebria v zadnej pazuchovej čiare, v dôsledku čoho poškodená Hedviga G. utrpela zranenie, a to dve bodné rany na bočnej strane hrudníka vľavo, poranenie vnútro hrudného orgánu - pľúc vľavo s priamym ohrozením života a voľný vzduch v hrudnej dutine, - pneumotorax vľavo, ktoré si vyžadovalo dobu liečby s celkovou dĺžkou 4 týždne,

teda

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a tento čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

čím spáchal

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

za to sa

odsudzuje

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd ruší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.06.2020, sp. zn. 9T/20/2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.10.2020, sp. zn. 3T/30/2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenú - UNION zdravotná poisťovňa, a.s., Karadžičova 10, IČO:36284831, škodu vo výške 1343,79 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavom pojednávaní po tom, čo obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej nevine podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného V. G. svedkyne-poškodenej Hedvigny G., ďalej postupom podľa § 263 ods. 2 Tr. por. prečítal zápisnice o výsluchu svedkov S. U., V. N., S. I., F. E., S. V. a Branislava G., keďže prokurátor týchto svedkov navrhol v obžalobe iba prečítať a obžalovaný v určenej lehote po doručení výzvy podľa § 240 ods. X Tr. por. nenavrhol týchto svedkov vypočuť osobne, ďalej súd vypočul znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia S.. M. H. k znaleckému posudku č. 23/2018 a znalca KEÚ PZ S.. V. G. k znaleckému posudku č. PPZ-KEU-BA-EXP-2018/5139, postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil so zápisnicou o vydaní veci č.l. 212, 217, 379, 385, 386, s s fotodokumentáciou č.l. 213-216, 218-222, 231-233, 380-383, so zápisnicou o prehliadke tela č.l. 223, 229, so záznamami č.l. 246-363, 378, so správami na obžalovaného a postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. sa súd oboznámil s kamerovými záznamami ich prehratím na technickom zariadení.

Obžalovaný tak na hlavnom pojednávaní ako i v prípravnom konaní využil svoje právo a odoprel vypovedať.

Zo znaleckého dokazovania vykonaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia č. 23/2018 S.. M. H. vyplynulo, že poškodená E. G. bola dňa XX.XX.XXXX v čase o 22.30 hod. prijatá na traumatologicko-ortopedickú kliniku FN Y. so zranením hrudníka. Konkrétne bola poranená dvomi bodnými ranami. Jedna bodná rana neprenikla do hrudnej dutiny a bola spôsobená strednou intenzitou násillia. O. (dolná) rana prenikla hrudnou dutinou a penetrovala až pľúca, pričom bola spôsobená strednou až vysokou intenzitou násillia (na stupnici do 5 - číslo 4). Následkom prepichnutia pľúc došlo k úniku voľného vzduchu do dutiny hrudnej, čím došlo k priamemu ohrozeniu života poranenej a nutnosti operačného riešenia. Mechanizmus vzniku zranení zodpovedá pôsobeniu násillia strednej až vysokej intenzity, ktoré smerovalo zľava, viac zozadu-doprava, na bočnú stenu hrudníka vľavo vo 4-5. medzirebrí v zadnej pazuchovej časti. Toto násillie bolo opakované 2-krát. Predmetom násillia bol ostrý predmet, minimálnej šírky 2cm. Zranenia si vyžiadali dobu liečby s celkovou dĺžkou 4 týždne.

Svedkyňa-poškodená G. na hlavnom pojednávaní poprela, že by jej vyššie opísane zranenia spôsobil obžalovaný. Tvrdila, že zranenia si spôsobil sama, keď v kuchyni stála na kuchynskej linke a umývala vrchnú linku, pričom sa šmykla a pri tom spadla na nádobu s nožmi, na ktoré dva z nich sa napichla. Tvrdila, že v čase tohto incidentu sa obžalovaný doma ani nenachádzal a boli tam iba jeho deti, ktoré už spali. Ďalej tvrdila, že nádoba s nožmi, ktoré boli otočené čepelou dohora sa nachádzala (ako stála na linke) pri jej pravej nohe, pričom pádom sa jej telo zvrtilo tak, že sa napichla ľavou stranou odzadu. Na zem nedopadla, ostala na kuchynskej linke. Nespomína si, či volala o pomoc, pretože bola v školu. Až potom sa domov vrátil obžalovaný, ktorý ju vzal do nemocnice.

L. S.. H. k výpovedi svedkyne-poškodenej dodal, že mechanizmus vzniku zranení tak, ako ho ona popísala je síce vysoko nepravdepodobný, nemôže ho však na 100% vylúčiť.

Napriek tomuto vyjadreniu znalca boli vyššie opísané tvrdenia poškodenej ďalším dokazovaním vyvrátené ako vedomá lož, zjavne motivovaná snahou pomôcť obžalovanému.

Procesom dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný G. sa v čase skutku nachádzal doma.

Z kamerového záznamu z herne Top A. na E. ulici v Y. zo dňa 05.02.2018 vyplýva, že obžalovaný bol v tejto herni v čase od 19.05 hod. do cca 19.15 hod. spolu s ďalším mužom (bratom S.). Z kamerového záznamu mestskej polície v Trnave ďalej vyplynulo, že obžalovaný spolu s ďalšou osobou mužského pohlavia (brat) v čase cca 19.15 hod. kráčali z herne Top A. po hlavnej ulici v Y., pričom jedna osoba zostal stáť na začiatku pešej zóny a druhá osoba (obžalovaný) pokračovala k bytovému bloku. V čase o 19.29 hod. osoba stojaca na pešej zóne (brat) nastúpila do taxíka odišla taxíkom preč.

Na základe príkazu Okresného súdu Trnava podľa § 116 Tr. por. bolo zistené, že z telefónneho čísla 0911 626 013, ktoré používala poškodená Belanová, bolo dňa 05.02.2018 v čase o 19.21 hod. telefonované na číslo taxi služby. Oproti tomu, z telefónneho čísla obžalovaného nebolo v ten deň volané na žiadne číslo. Uvedené teda nasvedčuje tomu, že v čase pred 19.21 hod. musel byť obžalovaný už doma a buď sám z mobilu poškodenej, alebo prostredníctvom poškodenej, volal bratovi taxík.

Svedok S. I. do marca 2018 býval na Hlavnej ulici v Y.. Vypovedal, že v byte nad ním bývala cca 35-40 ročná žena, ktorá bola matka dieťaťa a muž, pričom ich stretával ako susedov na chodbe. Tým, že boli v dome drevené strope, sem tam počul od nich z bytu buchot a krik, ako sa hádali, pričom pri hádkach boli počuť aj tie najvulgárnejšie nadávky od nich oboch. V deň skutku, tzn. 05.02.2018, počul z ich bytu

po 20.00 hod. opätovne hádku a buchot, akoby sa bili. Skončilo to hlasnejším nárazom na podlahu, po ktorom zostalo ticho. Následne na to započul ruch na schodisku, kam sa pozrel cez kukátko na dverách. Videl, ako muž viedol dolu ženu, ktorá mala na sebe nejakú deku, pričom ju utišoval, pretože panikárila a vravela, že sa jej ťažko dýcha. Muž jej vravel, aby bola potichu a upokojoval ju, že všetko bude v poriadku. Vonku obaja išli k Evanjelickému kostolu, kde ich už čakal taxík.

Na základe príkazu Q. súdu Trnava podľa § 116 Tr. por. bolo zistené, že z telefónneho čísla 0911 626 013, ktoré používala poškodená G., bolo dňa 05.02.2018 v čase o 21.07 hod. opätovne telefonované na číslo taxi služby.

Z kamerového záznamu mestskej polície v Trnave vyplynulo, že o cca 21.09 hod. z obytného domu na ulici kráčala žena, ktorú podopieral muž, pričom sa presunuli ku kvetinárstvu na roho D. domu, kam v čase cca o 21.15 hod. prišlo vozidlo taxislužby. Žena si do vozidla sadla za vodiča a muž za spolujazdca. Svedok V. N. potvrdil, že večer v deň skutku bol vodičom vyššie uvedeného vozidla taxislužby, pričom pred 22.00 hod. bol vyslaný na zákazku pri D. dome. K vozidlu prišiel chlap držiaci ženu za plecía, pričom žena držala v rukách nejakú deku, alebo uterák. Požiadali ho, aby ich odviezol do nemocnice na pohotovosť. Všimol si, že muž mal ruky od krvi, pričom v aute si so ženou vyznávali lásku, obaja plakali a muž sa žene ospravedlňoval, niečo si vyčítal a povedal dačo v tom zmysle, že s tým nebude vedieť žiť. Vyhodnocujúc vyššie uvedené dôkazné prostriedky v podobe kamerových záznamov, svedeckých výpovedí a informácii od mobilných operátorov vo svojich vzájomných súvislostiach bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný G. bol v čase skutku prítomný v byte s poškodenou, kam sa vrátil z herne Y. A. a kde ho svedok Vilček po XX.XX hod. počul sa hádať s poškodenou Belanovou a následne ich aj videl kráčať dolu po schodoch po hádke smerom do taxíka, ktorým vodič N. zranenú poškodenú a obžalovaného odviezol na pohotovosť v Y., čo korešponduje časovo aj s údajmi o prijatí pacienta zo zdravotnej dokumentácie poškodenej v znaleckom posudku č. 23/2018 znalca S.. H..

Jednoznačne ako nepravdivé bolo teda vyvrátené tvrdenie poškodenej, že v čase skutku bola v byte sama, iba so spiacimi deťmi. Pravdou je, že v byte bol cca od 19.21 hod. obžalovaný prítomný.

Poškodená G. ďalej tvrdila, že zranenia utrpela pádom z kuchynskej linky, pričom pri páde sa sama napichla na dva nože, ktoré trčali z nádoby, kde boli odložené. Tvrdila, že v momente pádu stála na kuchynskej linke, tvárou k stene, pričom stála tak, že jedno chodidlo mala pri rýchlovarnej kanvici a druhé na kraji šporáku.

Dňa 06.02.2018 bola v čase o 10.25 hod. vyhotovená fotodokumentácia miesta činu, tzn. bytu č. 8, v Trnave, na ulici E. č. XX. Z tejto vyplýva, že (fotografia 51-52), že rýchlovarná kanvica sa nachádzala na ľavej strane od šporáku. Drevená dóza s nožmi sa nachádzala na pravej strane od šporáku pri mikrovlnke.

Takéto postavenie nožov potvrdila poškodená i v čase jej údajného pádu po tom, čo jej súd predložil k nahliadnutiu fotodokumentáciu z miesta činu.

Poškodená utrpela vpichy po noži odzadu na bočnú stranu hrudníka vľavo.

Z takéhoto rozostavenia poškodenej stojacej na linke tvárou k stene a nožov pri jej pravom chodidle je extrémne nepravdepodobné, že by sa poškodená pri páde vo vzduchu dokázala otočiť o 180 stupňov a dopadnúť na nádobu s nožmi ľavou časťou chrbta.

Okrem extrémnej nepravdepodobnosti, že by poškodená mohla padnúť spôsobom, ako to opisovala je nutné poukázať na ďalšie skutočnosti, ktoré jej výpoveď vyvracajú ako nepravdu. V prípade, ak by poškodená bola bývala spadla spôsobom, ako to uvádzala, očakával by súd logicky, že na linke na ktorú padla a na ktorej sa nabodla na dva nože, z ktorých jeden jej prepichol pľúca, by sa nachádzala jej krv, alebo by sa krv nachádzala aspoň bezprostredne pri linke, na ktorú dopadla. Rovnako by súd predpokladal, že na tele poškodenej by boli zadokumentované v rámci následného ošetrenia v nemocnici aj známky po udretí sa pádom z linky, tzn. modriny/škrabance. Nič také však zadokumentované nebolo. Kuchynská linka navyiac vôbec na fotodokumentácii nepôsobí dojmom, že by na nej mal spadnúť človek, ktorý by pri páde rozhádzal veci. Na fotodokumentácii je vidno na šporáku (na ktorý mala spadnúť) rozložené a neprevrhnuté dva hrnce, veľa ních uzatvorenú plastovú dózu, dva mobilné telefóny a ďalšie veci. Kuchynská linka pritom však zároveň ani nepôsobí dojmom, že by ju niekto po skutku mal upratovať, pretože v umývadle sa nachádza neumytý riad. Naproti týmto skutočnostiam sa stopy krvi (stopy zaistené ako č. 3-7) našli a zaistili na kuchynskom stole, parketovej podlahe pri stole a dokonca na stene pri stole, pričom stôl sa nachádzal úplne na opačnej strane miestnosti ako je kuchynská linka. Znaleckým dokazovaním pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2018/5139 bolo zároveň dokázané, že tieto krvné stopy patrili poškodenej G. Všetky vyššie uvedené skutočnosti vo vzájomnej súvislosti s tým, čo počul a videl svedok I. zo svojho bytu a čo videl a počul v aute taxikár svedok N. utvárajú vzájomne sa dopĺňujúcu reťaz nepriamych dôkazov, ktoré preukazujú, že poškodená vôbec nespadla a nenapichla sa na nože

ako sa to snažila súdu nahovoriť, ale že ju pobodal pri hádke jej vtedajší druh V. G., ktorý sa v byte preukázateľne nachádzal a ktorý ju napadol pri stole v kuchyni.

K vyššie uvedenému záveru súd podporne poukazuje na výpoveď svedkov S. V. a G. G.. Obaja svedkovia sú príslušníci Policajného zboru, pričom vypovedali, že dňa 03.04.2018 sa k nim na oddelenie dostavila E. G., ktorá chcela doplniť svoju prvotnú výpoveď a mala záujem nejakej veci objasniť. Ako čakala na vypočutie u vyšetrovateľa, tak ju vzali k sebe do kancelárie. Obaja svedkovia zhodne uviedli, že v kancelárii im poškodená povedala, že už nechce svojho bývalého druha kryť, pretože sa s ním rozišla a dodala, že v deň skutku prišla domov a videla, ako si obžalovaný chystal pervitín na lyžičku a chcel ho ďalej niečím zriediť a aplikovať si ho injekčne. Keď to zbadala, tak mu pervitín z tej lyžičky vyšňupla a ihlu, ktorú tam mal pripravenú, mu zapichla do stola. Ako toto obžalovaný zbadal, tak dostal amok a dva-krát ju bodol nožom. Či menovaná aj bola následne vypočutá zápisnične u vyšetrovateľa, to už svedkovia neskúmali.

Vyššie uvedené skutočnosti poškodená nikdy zápisnične nepotvrdila a neexistuje ani žiadna zápisnica o jej výsluchu zo dňa 03.04.2018. Existuje iba úradný záznam svedka Režňáka zo dňa 03.04.2018, ktorého obsah korešponduje s vyššie uvedenou výpoveďou. Výpoveď S. V. a G. G. teda samá o sebe nič nedokazuje, pretože menovaní svedkovia samotný skutok svojimi zmyslami nevníмали. V ich prípade ide iba o tzv. svedectvo z počutia, ktorého obsahom nie je možné nahradiť zápisničnú výpoveď svedkyne-poškodenej, ktorá do zápisnice vypovedala diametrálne odlišné skutočnosti. Na druhú stranu však súd nemá žiaden dôvod pochybovať o tom, že obaja svedkovia vypovedali pravdu, tzn. že E. G. im skutočne uviedla to, čo vypovedali. V tomto kontexte potom súd musím ďalej poukázať na stopu č. 8 zaistenú pri obhliadke miesta činu, ktorou je zlomená injekčná ihla, zaistená na stole v kuchyni. Táto zaistená stopa plne korešponduje s obsahom výpovede svedkov Režňáka a G., čím zároveň krvavé stopy zaistené na stole a v jeho bezprostrednom okolí dostávajú úplne nový význam, ktorý rovnako korešponduje s obsahom ich výpovede svedkov. Nepriamo je preto potvrdzovaný vyššie prijatý záver súdu o vine obžalovaného.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že obžalovaný po predchádzajúcej hádke v byte č. 8 na Hlavnej ulici č. XX v Y. dvakrát bodol svoju vtedajšiu družku kuchynským nožom minimálnej šírky 2 cm násilím strednej až vysokej intenzity do ľavej bočnej strany hrudníka v oblasti 4. až 5. medzirebra v zadnej pazuchovej čiare, v dôsledku čoho poškodená E. G. utrpela dve bodné rany na bočnej strane hrudníka vľavo, ktorými jej bolo spôsobené poranenie vnútro hrudného orgánu - pľúc vľavo s voľným vzduchom v hrudnej dutine, ktoré si vyžadovalo dobu liečby s celkovou dĺžkou 4 týždne. Keďže obžalovaný zaútočil nožom na ľavú bočnú stranu hrudníka násilím strednej až vysokej intenzity, jednoznačne si musel byť vedomý toho, že útokom mohol spôsobiť poškodenej aj trvalé poškodenie životne dôležitých orgánov, pričom v tomto prípade je na mieste hovoriť skôr o šťastí, že nezasiahol priamo srdce poškodenej, alebo veľké cievy, čo by malo fatálne dôsledky. Konanie obžalovaného, ktoré bezprostredne smerovalo k zasiahnutiu životne dôležitých orgánov, s poukazom na spôsob útoku, intenzitu vyvinutého násillia a predmet použitý na útok jednoznačne svedčí tomu, že obžalovaný bol uzročený s možnými následkami svojho konania v podobe spôsobenia ťažkej ujmy na zdraví, a k dokonaniu trestného činu v podobe trvalého poškodenia dôležitého orgánu nedošlo iba šťastnou náhodou. Obžalovaný teda ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt svojim úmyselným konaním nepriamym (§ 15 písm. b) Tr. zák.) naplnil všetky zákonné znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Trestný zákon poskytuje ochranu spoločnosti pred páchatelom trestných činov v podobe trestov. Trest zabraňuje páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvára podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby po výkone trestu viedol riadny život a súčasne je poslaním trestu odradiť iných od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatateľa spoločnosťou.

Trest ako opatrenie štátnej moci teda v sebe zahŕňa 2 základné funkcie, prostredníctvom ktorých je dosahovaný účel trestu. Sú nimi individuálna prevencia trestu a generálna prevencia trestu. Individuálna prevencia v sebe zahŕňa represívnu zložku (zabraňuje páchatelovi ďalej pokračovať v protispoločenskej činnosti) a rehabilitačnú zložku (vychováva páchatateľa k riadnemu životu po výkone trestu). Generálna prevencia má zasa viesť k odradeniu iných členov spoločnosti od páchania trestnej činnosti a zároveň posilňuje princíp právnej istoty a právneho štátu.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, súd zväžil všetky relevantné okolnosti prípadu, prihliadol na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, následok v podobe poruchy na významnom objekte chráneného Trestným zákonom v podobe záujmu na ochrane života a zdravia, na úmyselné zavinenie (nepriame), pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom prihliadol i na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy vo vzťahu k čomu majú význam predovšetkým údaje vyplývajúce z odpisu jeho registra trestov.

Obžalovaný G. je 19-krát súdne trestaný recidivista, ktorý opakovane doposiaľ páchal prevažne majetkovú trestnú činnosť. Pred spáchaním prejednávaného skutku bol 15-krát súdne trestaný, z toho 9-krát bol potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody (naposledy 2016). U menovaného v prejednáwanej veci prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k 18 a 19-temu záznamu v odpise registra trestov na základe odsúdení rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 11.06.2020, sp. zn. 9T/20/2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.10.2020, sp. zn. 3T/30/2020, pretože skutky pre ktoré bol odsúdený týmito rozhodnutiami tunajšieho súdu a aktuálne prejednávaný skutok, sú vo viacčinnom súbehu. U obžalovaného teda súd pri absencii poľahčujúcej okolností podľa § 36 Tr. zák. a existencii priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Tr. zák., následnej úpravy trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. mohol ukladať súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace.

Vychádzajúc z účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Tr. zák., rešpektujúc požiadavku individuálnej a generálnej prevencie trestu, ako aj zásady pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 3, 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por. uložil súd 19-krát súdne trestanému obžalovanému, ktorý si zjavne absolútne neuvedomuje závažnosť svojho konania ako ani následky, ktoré jeho konanie mohlo spôsobiť, nepodmienečný tresty odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, na ktorého výkon ho obligatórne podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený súhrnný trest súd považuje za dostatočný z hľadiska dosiahnutia individuálnej a i generálnej prevencie trestu a zároveň za spravodlivý následok pre páchatel'a v zmysle § 1 Tr. por.

V rámci adhézneho konania, po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodeného UNION zdravotná poisťovňa, a.s, vychádzajúc z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní a zo záveru, že k preukázanej škode na majetku poškodeného v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ustálil súd možnosť uznania nároku ako bol tento uplatnený do skončenia vyšetrovania, pričom na jeho náhradu zaviazal obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.